

Стихотворението „Поет“ е ключово не само в книгата, но и в концепцията на Печно Славейков за неподсъдността. И съвсем не е случайно, че Бачо Киро се явява и в книгата „На Острова на блажените“ в съдаденото от Боре Вихор едноименно стихотворение.

В бележките към „Поет“ в том I от съчиненията на Пенчо Славейков (Епика) е посочено:

В ЕП, 1907, има следната бележка от автора: „Запитаха обвиняемия (в личния си екземпляр П. П. Славейков го е поправил на обвинявания) Бача Кира – и той отговори, че е поет, и че като птичка ходи по полето да възпява хубостите на природата... Юрдан П. Тодоров. Въспоминания, с. 85.

П. П. Славейков е взел цитата от книгата „Въспоминания по въстанията в Търновския санджак през 1876-ата година и по съдението на българските въстаници в Търново“ от Юрдан П. Тодоров (башата на писателя Петко Ю. Тодоров), издадена в Русе, 1897.

Цитат от книгата:

„Запитаха обвиняемия от каква е вяра, народност, на колко е години, колко деца има, какъв му е занаятът и пр. И той отговори, че е даскал от 25 години насам, че е поет и като птичка ходи от клонче на клонче да събира цветове и да възпява хубостите на природата; той веднага захвана дори да декламира наизуст някои от своите собствени стихотворения, първом на български, а после и на турски език.

...Между другото него го запитаха още: Като е такъв разумен чиляк и стар учител с добра репутация, как и от кого е бил увлечен в тая необмислена работа, та е станал въстаник. Той отговори, че една статия от в. „Право“ е подействала върху него; след прочитането на тая статия той самоволно по-желал и се решил да въстане за свободата на отечеството си, което нещо той счита за най-първи и най-свещен дълг за всекиго.

На публичния съд на Бача Кира, който стана в коридора на конака, имаше доволно много публика от турците, а само трима-четирима чираки или симитчи от българите. Защитникът Джовани Икономов се постара да отърве обвиняемия, като каза, че понеже една вестникарска статия е била в положение да му обърне ума и да го направи въстаник, то значи, че този челяк е слаб на ума си или луд, но защитата не мина. При това и Бачо Киро протестира. Като се обърна към защитника, той каза на турски език: „Земни си думите назад, аз не съм луд“. И в стихове изговори:

Хакъм арамаð бен чиктъм
итѝ дè бойнумà тектъм.

Което значи:

Правата си да търся аз излязох
И въжето на врата си ази метнах.⁷

⁷ Славейков, П. П. Съчинения. Том I. С., 2001, с. 376.